

Metin Kirazlı

- şiirler -

Yayın Tarihi:

01.05.2025

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anla mazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

13 Kalbim Morg Kuyruğu 7. Şiir

13 eski sevgili,
13 farklı hikâye...
Ve hepsinin baş ucuna aynı misafir: Azrail.
Ama bu kez korkunç değil,
belki de...
Şairin eski aşklarını bir bir kalbinden almaya gelen bir hafıza hırsızı gibi.

Bekleme salonu sessizliğe büründü,
saat durmuştu ama içimdeki çan hâlâ çalıyordu.
Azrail içeri girdi
ne kefen, ne de orak vardı elinde.
Sadece bir yokluk...
bir karanlık,
bir tanıdık.

Birinci elini tuttu önce.
"Hazır mısın?" dedi Azrail.
..., gülümsedi:
Teneffüs zili çoktan çaldı.
Ve gitti.
İlk gidişti.
İlk eksiklik.

İkinci,
Son kez çay bardağına baktı.
Devrim olmadı ama belki huzur olur, dedi.
Azrail başını eğdi,
Çay bardağı sessizce buharlaştı.

Üçüncü,
Borsa ekranı gibi titreyen kalbiyle,
Bu da son düşüşüm olsun, dedi.
Azrail cevap vermedi.
Çünkü son düşüşler, cevap istemez.

Dördüncü
Bir kitap bıraktı sandalyeye.
İçinde hiçbir not yoktu.
Azrail aldı kitabı,
sayfaları usulca kapandı.

Beşinci,
Bu kadar bekleyecek olsam giderdim zaten, dedi.
Azrail onun elini bile tutmadan yürüdü arkasından.

Altıncı
kıbleye dönmeden dua etti.
Azrail suskun kaldı,

Çünkü o dua zaten kabuldü.

Yedinci,
son kez CV'sine baktı.
Ahirette referans mektubu var mı? diye sordu.
Azrail güldü,
ve sustu.

Sekizinci
Ayna aradı odada.
Azrail gözlerine tuttu karanlığı,
Artık filtre gerekmiyordu.
Bu yüzden filtresizdi bu son fotoğrafı

Dokuzuncu,
Cep takvimine not etti:
"Bugün ölünü sev."
Azrail bile alkışladı o satırı.

Onuncu,
Bir şiir mırıldandı,
Tam Azrail'e dönecekken sustu.
"Anlaşılmak istemiyorum artık," dedi.

On birinci
Hiç konuşmadı.
Azrail sadece gözlerini kapattı.
Tüm aşkların en sessizi buydu.

O İkinci
ışıkları söndürdü kendisi.
Gölgesine veda etti.

Ve Sarışın...
Saçlarını bir tokayla topladı.
Bana hiç başlamamışsınız demiştin, dedi Azrail.
Şimdi başlıyoruz, dedi Sarışın.
Ve gittiler.
Belki sonsuz bir ilk buluşmaya.

Kaldım tek başıma,
bir defterin en boş sayfasında.
Azrail bana bakmadı bile.
Ben hâlâ buradaydım,
Çünkü 13 aşkı anmak da
ölmek kadar zordu.

Metin Kirazlı

Acının Saati

Bugün benden bir parça toprağa düştü,
Kalbim sağırlandı,
Yine de odamdaki acının saati hiç durmadı.
Her tıkırtı, bir hatırayı daha çürütürken
Zaman, ellerimden kayıp gitti.

Canım yanarken, prangam oldu çaresizlik,
Her anımı bir zincir gibi saran,
Eksikliğin tarifsiz hüznü gibi işlerken içime
Hükümdarlığını ilan etti yüreğimde sessiz sensizlik

Saati duyuyorum,
Acıyı milyon geçiyor.
Bir parçam daha düşüyor toprağa
Zilzurna bir sarhoş gibi çarpıyorum acının gölgesine,
Geceler sevgili olurken hayaletimle.

Metin Kirazlı

Adı Yaşam Olmalı

Adı Yaşam Olmalı
Adı yaşam olmalı
Sözleri gökten düşen ilk yağmur tanesi gibi saf
Ve rehber
Ve en az hayat kadar güzel olmalı

Adı yaşam olmalı
Ellerini ellerimin içine aldığımda
Umut olmalı elleri
Yaşama küstüğüm an
Gülüştü ömür olmalı

Adı yaşam olmalı
Zemheri ayazında güneşim olacak kadar sıcak olmalı
Büyük de olmalı yüreği
Ve o kocaman yüreğinin içinde yalnız ben olmalıyım

Adı yaşam olmalı
Gözleri kara olmalı
Karanlıkta da ışık olmalı gözleri
Yalnız kaldığında yüreği yalnız benim için atmalı
Dudakları yalnız benim adımları sayıklamalı
Yani her şeyiyle benim olmalı

Adı yaşam olmalı
Sevgisizlikten kurduğunda dudaklarım
Dudakları sevgi pınarı olmalı
Bir damlası bile çoğalmalı bende okyanusları yaratmalı

Adı yaşam olmalı
Yüzü ayna
Yüzüne baktığımda gerçekleri değil hayalleri görmeliyim
Yani beni benden almalı

Adı yaşam olmalı
Akli büyük yüreği çocuk olmalı
Eğer yaratılmışsa insan topraktan
Neşe olmalı toprağı
Varlığı beni rahatlatmalı

Adı yaşam olmalı
Sohbetlerimiz gözyaşı ile değil
Kahkahalarla sonuçlanmalı
Adı yaşam olmalı yaşam yaşam yaşam.....

Adı yaşam olmalı
İnsan anlatırken onu üç beş satıra sığacak kadar basit olmamalı
Ben onu o da beni sevmeli
Ne kadar mı?
Gülün bülbüle olan özlemi
Bülbülün de güle olan aşkının toplamı kadar.

Velhasıl yaşam olmalı, umut olmalı, güzellik olmalı
Sevgi olmalı.....
Benim olmalı Yalnız benim
Adı yaşam olmalı yaşam yaşam yaşam...

Metin Kirazlı

Adını Koyacağım Doğacak Olan Kızıma

Adını koyacağım doğacak olan kıзма
Kızımın her deyişinde baba
Yüregim sızlayarak sen geleceksin aklıma
Ve iki damla göz yaşı düşecek yanağıma

Kızım büyüyecek sonra
Soracak adım neden baba
Gözümdeki yaşlar her şeyi anlatacak ona
Her şeyi anlamış olarak susacak sonrada

Kızım seni tanımadan
Lanetler yağdırarak sana
okşamak için dokunduğumda kızımın saçlarına
sen geleceksin aklıma
ve an acısı ne bili yor musun?
Nerede ne yaptığını bilmeden
Her an gözyaşlarımın yüregimi boğacak olamsı
Her gün boğulmak ama hiç doğmamak
İşte kızımın babasının kaderi bu olacak
Ey kaderimin ilahı

Metin Kirazlı

Altıncıya Mektup (13)

Sen gelince,
kelimeler yere döküldü.
Konuşmadın.
Ama sustuğun her saniye
kalbimde bir dua gibi yankılandı.

.../
şeninle konuşmak zorunda değildim.
Gözlerin Kur'an'ın meali gibiydi
bazen anlamasak da
bir huzur çökerdi üstümüze.

Gittiğin sabah açıldı odadaki pencere
rüzgarla gelen dua
Benziyordu senin sesine

Bir fotoğrafın bile yok bende.
Ama sustuğum her anyerde
gülüşün kadar sade bir iz var içimde.
Ne zaman içim daralsa
Sen geliyorsun aklıma

Gidişin,
bir terk ediş değil de
bir teslimiyet gibiydi.

Yeniden karşılaştık bir yerde
Yine konuşmayız birbirimizle.
Sadece
başımı eğip içimden fısıldarım gölgene:
"Allah razı olsun."

Metin Kirazlı

Aşk Masası 13 Sandalye 2. Şiir

Bir masada toplandılar o gece,
Zamanla kazınmış yüzleriyle,
Her biri başka bir mevsim,
Ama aynı takvimden düşmüş gibilerdi.

A... ilk lafı aldı:
"Ben olsaydım şimdiye evlenirdik."
Sanki aşk, nikâh dairesine dökülen mürekkepmiş gibi.

E... hafifçe gözlüklerini düzeltti,
"Çaydan değil, susmaktan koptuk," dedi.
Ben kaşığımı bıraktım o an,
Hâlâ şekersizdi sözcükleri.

Z... kahkaha attı:
"Ben seni hiçbir zaman ciddiye almadım zaten!"
Ama gözleri başka bir şey söylüyordu,
şair gözü kaçmaz, bilirsin.

Y... şiir okuyarak girdi söze,
benim ona yazdığım bir dizeyi çaldı,
ve kimse fark etmedi.

M... telefonuna bakıyordu sürekli,
"Şimdi çok mutluyum" yazdı biri,
ama ben gördüm
profil resmi hâlâ beraber çektiğimizi.

K... sustu.
Sessizlik onun diliydi zaten,
ama masaya dua gibi oturdu.
Sözleri yoktu, sitemi çoktu.

G... bana dosya gibi baktı,
"İlişki geçmişin hep eksik doldurulmuş," dedi.
Kendimi stajyer gibi hissettim,
bir kez daha kalbine alınmayan.

B... selfie çekti masadan,
"Anı olsun" dedi,
ama filtreyi bana uygulamadı
hep biraz flu kaldım onun yanında.

C..., plan yaptı:
"Bana göre ilişki yıllık performanstır."
Dedim: "Ben şiirim, bana performans istemem."
O da zaten rapor alıp çıktı kalbimden.

İ... kitap getirmişti,
"Bak bunu senin için seçtim," dedi,
Ama ben yine arka kapığı anlamadım.

S... gözlerime baktı uzun uzun:
"Sen en çok susarken sevilesiydin."
Gözlerimi kaçırdım,
çünkü hâlâ öyleyim.

T..., sadece güldü.
"Çok denedin ama ben sana büyük geldim," dedi.
O an, içimdeki tüm cümleler,
ayakkabılarımı bile terk etti.

Ve sonra geldi...
13 numara.
Sarışın.
Masaya oturdu ama hiçbir şey söylemedi.
Yalnızca saçları konuşuyordu,
bir yaz akşamı gibi omzuna düşen.
Ben ona baktım,
o bana bakmadı.
Ama herkes biliyordu
şair en çok onu unutamamıştı.

Metin Kirazlı

Aşkımız Kasada Kaldı

Aşk, indirimliydi bu hafta,
Uç al, bir bedava...
Sepete koydum seni,
Vicdanımla çarpıştık kasada .

Sen, fişsiz bir umut,
Ben, iadesi olmayan bir kalp.
Bu yüzden kredi kartım "yetersiz" dedi,
Aşka konulan limit böylece bozdu bütün ezberi.

Metin Kirazlı

Bir Odaya Sığmayan 13 Kalp 1. Şiir

Bir gün hayalimde toplandılar hepsi,
Oturdular tek tek,
salondaki koltuklar bile şaşırdı bu kalabalığa.
Adlarını anmak bile
yoklamada eski günleri çağırmak gibiydi.

Birinci:
Gözlerinde ilkbahar...
Ama annesi beni çulsuz bulmuştu,
Yani aşk, maaş bordrosuna takılmıştı.

İkinci:
Çay içerken devrim yapardık.
Ama çayı şekersiz isterdi,
Ben o kadar acıyı da sevemedim.

Üçüncü:
Gülüşüyle kredi çekilecek gibiydi,
Ama onun da hayalleri dövizleydi.

Dördüncü:
Her mesajı şiirdi,
Ama gerçek hayatta hiç konuşmazdı.
Ben o şiirleri kendime sakladım.

Beşinci:
O beni sevmek istedi,
Ben hâlâ dördüncüdeydim...
Trafik kazası gibi oldu.

Altıncı:
İnançlıydı, dua gibi severdi,
Ama ben harf hatası yaptım,
"Amin" demem gerekirdi.

Yedinci:
İlişkimiz kargo gibiydi,
Geç geldi, hasarlıydı, geri gönderildi.

Sekizinci:
Onunla fotoğraflar çektik bolca,
Ama hiçbirini çıkmadı.
Kamerada değildi sorun;
Gözlerimiz farklı yerlere bakıyordu.

Dokuzuncu:
Ayrılığımızı bile organizasyonla yaptı.
Kapanış müziği bile vardı,
Ben konfeti gibi dağıldım.

Onuncu:
Kitap gibiydi,

Ama ben arka kapağını hiç anlamadım.

On birinci:
En çok onunla susmayı sevdim.
Ama o "hiç konuşmuyorsun" deyip gitti.

On ikinci:
Çok güzeldi.
Ö kadar güzeldi ki,
Ben yanında hep gri kaldım.

On üçüncü:
Sarışındı.
Güneş onun saçlarına özendi bir ara,
ben ise gölgesine sığınmakla yetindim.
Güldüğünde yaz gibi olurdu içim,
ama kış gibiydi vedası
sessiz, soğuk ve gecikmeli.
Çantasından parfüm değil,
başkalarının ilgileri taşardı,
ben ise sadece göz göze gelince var olurum.
Bir gün gitti.
Arkasından bakmadım...
Çünkü rüzgâr saçlarını öyle savuruyordu ki,
ben bile unuttum
onu niye sevdiğimi.

Not: Orhan Veli'nin Aşk ResmiGeçidi şiirine nazire olarak yazılmıştır. Ayrıca şiirin devamı gelecek. Bunu 1 olarak düşünelim.

Metin Kirazlı

Bir Silah Verin Elime

Bir silah verin elime
yaşanmamışlıklarımı koyun hedef tahtasının yerine
Düşlerimi uykuda bırakın görmesin olacakları
Masumdur düşlerim parmaklarıma çektirmez tetiği

Çabuk ha bir silah verin elime
YOKSA bir bir tükenecek umutlarımın askerleri dipsiz kuyularda
Bırak yüreğim çiçeklerini atmayı
Kana bulayacaklar güllerini.....

Bir silah verin elime.
Ve dökmeliyiz artık son kanı
Ya senden ya benden
Öyle uyandırmalıyız topraktan NERGİZİ..

Metin Kirazlı

Çaldılar

Bir sabah uyanınca fark ettim:
Dün gece düşlerimi çalmışlar.
Yastığın altında rüya izi kalmamış,
Sanki hiç umut etmemişim gibi.

Kapı kilitliydi,
Pencere kapalı,
Ama biri girmiş işte yüreğime
Almış çocukluğumu,
Üzerine bir de borç yazmış.

Kimdi bilmiyorum,
Belki peri kılığına girmiş bir yankesici,
Belki abra kadabra yapan usta bir hileci.
Ama kesin biliyorum:
Gülüşüm artık ikinci el pazarında.

Sokakta yürürken
Rastladım ona
Hafifçe dokunuverdim omzuna
Yeri düşürdüğü vidanını gösterdim usulca

Çaldılar kardeşim.
Düşümüzü, kahkahamızı,
Kahvemi bile çaldılar sabahın köründe.
Ama hâlâ buradayım
Çalınmamış tek şeyimle:?
Alayım.

Metin Kirazlı

Dilekçe Ruhum

Bugün sabah beni sıraya aldılar,
Bir dosya numarası gibi hissettim.
"Ruhum kayıp" dedim,
"Üç nüsha dilekçe getir" dediler.

Kimliğimi sordular,
Verdim.
Ama bakmadılar.
Çünkü insan değil,
Eksik evrak gibiydim orada.

Bir mühür bastılar alnıma,
"Eksik belgeyle gelmiş" dediler,
Gözlerimle konuşmaya çalıştım,
"Göz teması güvenlik açığıdır" dedi memur.

Bir kapıdan diğer kapıya savruldu,
İçeri girmek için dışarı çıkmam gerekiyordu.
İçeri girdiğimdeyse çoktan dışardaydım.
Dosyam başka kata sevk edilmişti.
Yani ben, başka bir versiyonumda yeniden var olmalıydım.

"İtiraz edebilir miyim?" dedim,
"İtiraz için ayrı bir form var" dediler.
Kalem istedim,
"Kalemlerimiz vatandaş kullanımı için değildir" dediler.

O gün,
Bir masa kenarına kendimi zimmetledim.
Ve çıktım.
Ama çıkarken fark ettim:
Ayakkabılarım bile sıraya girmişti
Ruhumdan önce özgürleşmek için.

Metin Kirazlı

Fotokobi Kalbim

Bir kere bastım "start" tuşuna,
Sonrası kopyala – yapıştır hayatım.
Yüreğim bir evrak gibi çoğaldı,
Ama hep sol üst köşesi biraz eksikti.

Beni ilk kim taradı bilmiyorum,
Ama her geçen gün biraz daha
Grileşti içim.
Ve artık sevincim bile
"Tarama sırasında hata oluştu" bundandır yüreğimdeki boşluğum.

Aynı cümleyi üç yerde yazdım bugün,
Üçü de birbirini tanımadı.
Çünkü fotokopi kalbimde
Yarıda kesilmişti düğün.

Metin Kirazlı

Gece

Kendi suretime bakmamak için
Gökyüzüne çevirdim yüzümü.
Uyku, bana küs.
Rüyalar ise başka bir postacının çantasında.

Kapım çalınmıyor artık.
Sadece saat,
Karanlığa not düşüyor:
"Burada hâlâ bir yürek çarpıyor."

Metin Kirazlı

Geceyi Giyinen Adam

Geceyi giydim bu akşam,
Üzerimde yıldız desenli bir hüzün,
Ay, yakama ilişti kendini.
Sanki eski bir sevgilinin suskun elbisesi

Sokak lambalarıyla göz göze geldim,
Her biri başka bir geçmişe yandı...
Ve karanlık,
Işığın borcunu ödeyemediği mahalleydi.

Düşlerim parke taşlarına döküldü,
Adımlarımda yankılanan boşluk,
Zamanla imzalanmış bir terk edilişti.

Metin Kirazlı

Gidenin Ardından Kalan Kalana

Ayrılık, valiz değil ki
Bir bavulun içine sığmaz mesela.
O; evin duvarlarına sinen
suskunluk kokusunu götürebilir misin yanında.

Sen giderken,
perdeyi bile çekmedin ardında
gözümde dökülen ışık
hala seni arıyor odada.

Koltukla konuşuyorum artık,
"Bugün de gelmedi" diyor bana,
Ben de çay koyuyorum yine,
İçmeyelim diye...

Ayrılık, takvime işlemeyen
bir zamansızlıktır,
Saat çalışır, ama zaman durur,
Bir tek kalbin sesi duyulur.

Sen gittiğinde
aynı kaldı her şey,
sadece ben çoğaldım...
Bir ben duvarda,
Bir ben camda buęulu,
Bir ben içimde
Artık beni ben bile taşıyamıyorum.

Metin Kirazlı

İkinciye Mektup (13)

Sen geldin,
sol cebinde ütüsüz bildiriler,
sağ elinde demli çay,
ve gözlerin...
gözlerin en çok tartışılan manifestoydu sınıfta.

Bu düzen yıkılacak, derdin,
ama benim kalbimle başlamıştın işe.
Küçük bir cümleyle devirdin içimdeki istikrarı.

Ben aşkta burjuvaydım,
sen, şiirleri bile kolektif okurdun,
ben ise seni tekil sevmiştim.
Kampüsün en soğuk günlerinde
Isınırdım nefesinle

Bana diye ördüğün atkı,
Ayrılığın en büyük acısını tattı.
Sen sustun.
Ben, içime kapandım
Bir ideoloji gibi.

Ne zaman bir eylem olsa şimdi,
Kesin o dgitmiştir, diyorum.
Bu yüzden eylemlere gitmiyorum
Hiçbir pankartta adım geçmedi,
sadece en kalabalık yürüyüşü
ikimizin sessiz ayrılığı yaptı.

Şimdi sen,
bir sendika toplantısında belki,
ya da bir dergi editör masasındasın,
ben hâlâ
senin "devrim" dediğin gözlerindeki
geçmeyen hâli düşünüyorum.

Bir gün sokakta yine karşılaşırsak
bana slogan atma.
Sadece sor:
Çay içer misin?

Ve ben o an
tüm hükümetleri devirmeye razı olurum,
bir masada iki çay,
ve seninle
tekrar başlamak için.

Metin Kirazlı

İlanı Aşk

Geç kaldım sana,
Biliyorum.
Zaman, cebimde unuttuğum
Bir tren bileti gibi yırtık.
Ama hâlâ sende başlıyor
Ve sende bitiyor bütün cümlelerim.

Söyleyemediklerimle doluyum,
Bir mektup zarfı gibi
Katlanmış içimde bekler yüzlerce cümlenin ardında aşk.
Açsan,
Kim bilir kaç yıl susmuş bir ses duyarsın
Sana ait.

Ben seni,
Hiç yaşanmamış bir gün gibi seviyorum.
Henüz kirlenmemiş,
Henüz başlamamış
Ama içi umutla dolu.

İşte bu,
Gecikmiş bir şiiirdir belki
Ama hâlâ senin adınla yanar
Yüreğimin satırlara bölünmüş geceleri.
Bu da benden sana,
Geç kalmış bir duygunun teranesi

Metin Kirazlı

İmza Yetkim Yok

Bugün bir karar aldım:
Ama altına imza atamadım.
Çünkü ben...
Kendime bile yetkili değilim bu düzende.

Adımı söyledim güvenlikte,
"Kimliğin nerede?" dedi.
"İçimde bir yerlerde," dedim,
Ama yüreğimi açmaya cesaret edemediler,
Çünkü iç denetim henüz onaylamamış.

Bir aşk mektubu yazdım dün gece,
Ama kuruma sunamadım.
Ek: Seveda dosyası yok,
Ek: Gönül onaylı mühür eksik.

Özgürlük istedim bir başvuru formunda,
Altına not düşmüşler:
"Talep uygun değil.
Başkasının imza yetkisiyle yeniden deneyiniz."

Kendi kalbime dilekçe verdim sonunda,
"Sey, acıma, inanma, unut" diye.
Meğer kalbimin imza yetkisi de çoktan devredilmiş.

Biri var içimde,
O da memur.
Kalbim atıyor ama
Her atışı için sıra numarası alıyorum önce .

Metin Kirazlı

Kalbimde Bir Sandalye, Onlar 13 Geldi 3. Şiir

Bir akşamüstü düşümdeydi o masa.
Yuvarlak değildi.
Köşeli, köşeli...
Çünkü bu aşkların hepsi bir köşemi alıp gitmişti.

Kadehlerde su yoktu,
anılar vardı.
Ve işte geldiler —
birer birer, sırayla.

Birinci:
İlk sevdalı.
O beni defter kenarlarına yazarken seviyordu.
Bir gün el ele tutuştuk,
ve evrenin tüm elektriği kararmış gibi oldu.
O aşk, bir teneffüs boyu sürdü .
Ama kalbim, onu devamsızlıktan bıraktı.

İkinci:
Sakin bir devrimciydi.
Beni Marx'la değil, gözleriyle ikna etti.
Çay içerken ülkeyi kurtarırdık,
sonra ben onun kalbinden geçmeyi unuttum.
O gün bugündür
çay bardağına bakınca devrim gelmiyor aklıma,
sadece ... gitmesi.

Üçüncü:
Cüzdanı aşktan ağırdı.
"Sen beni seviyorsun ama bana yatırım yapmıyorsun" dedi bir gün.
Borsa gibi bir kadındı,
düştü, kalktı, yükseldi,
ama ben her zaman zarardaydım.
Onu kaybetmedim,
kapanış zili çaldı.

Dördüncü:
Gülüşüyle şiir yazdırırdı,
ama konuşunca tüm şiiri bozulurdu.
Süslü kelimelerle dolu bir vitrin gibiydi,
içeri girmeye cesaret edemedim.
Bir gün kitapçıda karşılaştık.
o başkasına kitap seçiyordu.
Ben rafta kaldım.

Beşinci:
Aceleciydi.
"Ya hemen birlikte oluruz ya da ben giderim."
Ben bir 'belki' dedim.
O bir 'elveda'.
İlk durakta indi araçtan
Ben hiç bakmadım ardından.

Altıncı:
Dua gibiydi.
Konuşmazdı fazla,
ama susarken bile içimi açardı.
Sonra bir sabah,
"Allah kalbini ferahlatsın" deyip gitti.
O günden beri içimdeki en sessiz boşluk,
Altıncının yeri.

Yedinci:
kem küm
konumayıp pas geçelim be gülüm.

Sekizinci:
Estetikliydi.
Ama duyguları doğaldı.
Bir selfie'de başladı,
bir filtresiz fotoğrafla bitti.
Ben en güzel çıktığım karede yoktum.
Kendimi silinmiş gibi hissettim.

Dokuzuncu
Organizasyon delisiydi.
Sevgililer Günü için bile hazırlanmıştı
Ben kart yazmayı unutuñca
Aşkımız ortalık yerde dağıldı.
O gitti, ben kaldım.

Onuncu:
Beni kitap sanmıştı,
ama sadece arka kapağıını okudu.
"Sen karmaşıksın" dedi.
Ben de dedim ki:
"Sen hızlı okudun."
Bir edebiyat hatasıydı,
iade süresi dolmuştu.

onbirinci:
Sonsuz sessizlikti.
Konuşmazdık,
ama göz göze gelince
tüm cümlelerimizi bitirirdik.
Bir gün gözlerini kaçırdı,
o gün aşk sustu.

On ikinci:
Sahne ışığıydı.
Ben onun yanında hep perdeydim.
Göz kamaştırıyordu ama ısıtmıyordu.
Onu sevmedim sanmayın.

Ben sadece,
gölgesine alışamadım.

On üçüncü:
Geç geldi,
ama hiç gitmedi gibi.
Bir yaz akşamı gibi oturdu karşımda,
gülümsemesi,
çocukluğumu hatırlattı.
Bir gün saçlarını topladı ve
"Biz hiç başlamamışız," dedi.
Ben sustum.
Çünkü bazı sonlar
hiç yaşanmayan başlangıçlar gibidir.

Metin Kirazlı

Kalbimdeki Mezarlık

Hiç gördün mü,
Kendi kalbindeki mezarlıkta gezinen birini?
Her adımı bir zamanın ölüleri,
Her nefesi geçmişin yankıları...

Sessizlik içinde kaybolmuş,
Her damlası, bir okyanus gibi.
Okyanusta sessizliği yudumlarken,
Bilinci alemde kaybolmuş bir ruh gibi...

Ve sonra hatıraların, bir hayalet gibi geçer aradan
Sonsuz bir boşlukla.
Dönüp bakmadan kaybolur,
Bir adım daha geri sararken zamanı sen.

Ve gözlerinde silinmiş yılların yitik gölgesi.
Her karanlık, bir hatıra,
Her an, bir yitik zamanın yankısı.

Hiç gördün mü,
Kalbindeki mezarlıkta gezinen birini?
Gözlerinde yaşanmış, yaşanmamış tüm hayatların
Manalı bir mersiyesi.

Metin Kirazlı

Mesala

Gözlerin vardı mesela,
Beni görmeyen.
Gölüşün vardı,
Benim yokluğuma denk gelen.

Metin Kirazlı

Nikah Memurunun Sorusu

Ben o gün gökyüzünü giydim üstüme,
Bulutlar smokin, içimde gök gürültüsü.
Sen beyaz bir niyetin içinde,
Kapılmıştın büyük bir hayale

Salon süslenmişti...
Ama annem "damat kravatı iyi olmamış" diye üzgündü,
Annen mi?
O sadece masadaki zeytinyağlılara odaklanmıştı.

Nikâh memuru geldi
Sanki bir nikaha değil,
Bir kader sınavına hazırlıklı gibi.
"Birbirinizi sevmek ve sabretmek üzere..."dedi.
Ben orada sadece "sabır"ı duydum.

Evet dedim.
Ama içimden bir sandal geçti,
kürekleriyle geçmişî döven.
Sen evet dedin,
gözlerinde hafif bir 'acaba' gezindi.
Ama orkestradan hemen sonrasında
"Erik Dalı" çalınca sustuk,
yani Türkiye gibi:
Acıyı oynayarak geçtik.

O gün sadece nikâh kıyılmadı,
Bazı umutlar da daraltıldı.
Mesela özgürlük biraz dar geldi bana,

Sonrası...
birbirimize 'karı-koca' değil,
'kırık-dalga' gibi çarptık.
Sen mutfakta aşkı haşladın,
ben salonda suskunluğu kızarttım.

Ve şimdi...
Nikâh memurunun o son sorusu,
kulağımda hâlâ yankılanıyor:
"Bir ömür boyu... ??????"

Metin Kirazlı

Onlar 13 Geldi / Tatil 5. Şiir

Bir tatil beldesi, akşamın turuncu suskunluğunda...
Gün batarken deniz mor bir mendil gibi dalgalanıyordu
ve ben yalnız bir şezlongda geçmişî kurcalıyordum.
Tam o sırada...
Geldiler.
Hepsi.
Sanki bir bavulda yıllar saklanmış da, şimdi açılmış gibi.

Birinci:
Çocukluk aşkım.
Simit arası kaşarla başlamıştık,
şimdi glutensiz aşkları konuşuyordu.
Göz göze geldik;
O an, bir ip atlama günü gibi geri sardı yüreğim.

İkinci:
Hâlâ entelektüeldi.
Ama bu kez Marksizm'i bırakmış, astrolojiyle ilgileniyordu.
"Yükselenin terazi olmalı," dedi.
Ben hâlâ kalbimin burcunu çözemedim.

Üçüncü:
Paraya doymuş ama huzura aç.
Kumsalda yürürken ayağına takılan midyeyi suçladı.
Ben de onu suçlamadım.
Yatırım tavsiyesi değildi o aşk,
ama zarar büyüktü.

Dördüncü:
Kokusu hâlâ aynıydı: Limon kolonyası ve biraz da 'ego'.
"Ben iyiyim," dedi.
Gerçekten de iyi görünüyordu.
Ama ben hâlâ aynı yerdeyim:
Yasemin'in bitirdiği kitabın son cümlesinde.

Beşinci:
Gözlük takmıştı.
"Gözlüğü gör diye taktım, beni göresin diye değil," dedi.
Ben sustum.
Aşk bazen göz bozukluğudur,
uzaktakini net görürsün ama yakındakine çarpıp düşersin.

Altıncı:
Plaja seccadeyle gelmişti.
"Namaz kılıyorum, ama seni de unutmadım," dedi.
Ben de içimden "âmin" dedim.
Çünkü bazen aşk duaların kabul edilmeyen hâliyfi.

Yedinci.
Kariyerini sırt çantasına sığdırmış,
tatilde bile mail yanıtlıyordu.

"İlişkimiz bir projeydi," dedi.
Yaşadıklarımız bitirme tezine çevirildi
Ama notumuz hep eksikti.

Sekizinci
Estetikleri artmış, gülüşü azalmıştı.
Story atarken selfie çubuğunu bana doğrulttu.
"Sen hâlâ aynı kalmışsın," dedi.
Oysa ben çok değişmiştim;
bir tek ona söyleyemedim.

Dokuzuncu
Organizasyoncu hâlâ.
Hepimizin buluştuğu o akşamı planlamıştı.
"Bu tatil yıllık izin gibi değil, geçmiş izini gibi," dedi.
Haklıydı.
Bu bir özgeçmişti:
Aşk hanelerimiz bomboştı.

Onuncu
Yine edebiyat dolu konuşuyordu.
Ama ben artık onun virgülünde bile nefes alamıyordum.
"Şiir oldun mu?" dedi.
"Hayır," dedim, "sana tutunamayan oldum."

On birinci
Bir tek o konuşmadı.
Gözleriyle gülümseyen tek kadındı.
Ama içimde en çok onunla konuştum.
Belki de bu yüzden
o gittiğinde yüreğim hep ağladı.

On ikinci
Sahneye çıkmış gibiydi,
plajda mini konser verir gibiydi.
"Sen beni hiç alkışlamadın," dedi.
Haklıydı.
Ben onu dinlerdim,
ama hiçbir zaman katılamazdım temposuna.

On üçüncü
Son gelen, ama en kalıcı olan.
Deniz kabuğu topluyordu.
Birini uzattı: "Al, bu senin."
İçinde yankı vardı.
Ben kulağıma götürdüm,

ve sadece bir cümle duydum:
"Hiç başlamamıştık ama hep bitmiş gibiydik."

Derken garson geldi,
"Ne alırsınız?" dedi.
Ben 13'e baktım, sonra kendime:
geçmişî buzlu bir içki söyledim.

Metin Kirazlı

Onlar Acilde 13 4. Şiir

Bugün kalbimde değil,
bir hastane bekleme salonunda oturdum.
Kalbim hâlâ tek sandalyeydi,
ama onlar yine 13 geldiler.
Saat akşam altıydı.
muayene sırası değil,
geçmiş bekleniyordu.

Birinci
Acilin girişinde panikle yürüyordu,
Hemşireyle tartışırken göz göze geldik.
Elini tuttuğum ilk kadındı o,
Ama şimdi tansiyonunu tutamıyordu.

İkinci:
O hâlâ dünya kurtarıyordu.
Hastaneye gelen herkese 'sistemin çöküşünü' anlatıyordu.
Üzerinde tanıdık bir devrimcin bluzu
Beyninde tükenmemiş devrim sloganları
Ben hâlâ gözlerini seviyordum.

Üçüncü
Özel hastane olsaydı gelmezdi.
Devlet hastanesiymiş, cebine uygun.
Yatırım tavsiyesi verir gibi söyledi:
"Kalp krizi bile enflasyondan etkilenmiş."
Yine zarardaydım.

Dördüncü:
Elinde roman vardı.
Okumuyor, sadece taşıyordu.
Gözlüğünü burnunun ucuna itip,
"Şiir yazıyor musun hâlâ?" dedi.
"Sen sustuğundan beri değil," dedim.

Beşinci:
Bekleme süresi 15 dakikayı geçince kalktı.
"Ben gidiyorum" dedi.
Onu sadece acil aşklarda görebilirdin.
Ben ise hâlâ yoğun bakımdaydım.

Altıncı:
Bir köşede dua okuyordu,
herkesin şifası için.
"İçini ferah tut" dedi.
Oysa en çok onunla içim daralıyordu.

Yedinci:
CV'sinde 'Sağlık Turizmi Uzmanı' yazıyordu.
Hastalığa bile stratejiyle bakıyordu.
"Beni sevmedin, dedi.
Eğilip kulağına söyledim:

İnan bilmiyorum nedenini

Sekizinci:

Doktorun suratına filtreyle bakar gibi baktı.
Bütün estetikleri tamamdı.
Ama içinde hâlâ aynı boşluk vardı.
Bir selfie daha çekti, ben kadrajda yine yoktum.

Dokuzuncu

Hemşirelere organizasyon şeması çiziyordu.
Yön tabelasını söküp kendi tabelasını ayordu.
Ben adımı bile bulamıyordum listede,
Bütün sıra numaralarında onun adı çıkıyordu.

Onuncu

Elinde kitapla gelmişti,
ama yine sadece kapağa bakmıştı.
"Sen hâlâ anlaşılmazsın," dedi.
Oysa hâlâ hızlı okuyordu şartmamıştı beni.

On birinci:

Hiç konuşmadık.
Birlikte bekledik.
Sadece bir göz teması,
her cümleden daha fazlasıydı.
Sonra gözünü kapattı,
o an sustuk, sanki sonsuzluk bizi ele geçirdi.

on ikinci

Koridorda yürürken bile dikkat çekiyordu.
Kapılar onunla açılıyor gibiydi.
"Ben seninle değil, senin gölgeyle birlikteydim," dedi.
Ben hâlâ perdeydim.

on üçüncü

Geç geldi.
"Yine mi karşılaştık?" dedi.
Gülümsedi, ama bu kez
çizgiler vardı dudağının kenarında.
Saçlarını topladı,
"Hiç başlamamışsınız biz," dedi yine.
Ama bu kez o da gözlerini kaçırdı.

Doktor geldi,

"Hanginizin sırası?" diye sordu.
Ben baktım,
hepsi gözümde birden yaşlandı.
Kalbimde tek bir sandalye vardı,
ve artık
orada oturan sadece sessizlikti.

Metin Kirazlı

Seni Sevmek Kolay Nefret İmkansız

Seni Sevmek Kolay Lakin Nefret İmkansız

Seni sevmek kolay

Lakin nefret imkansız

Seni sevmek sıratla olmak gibi

Ne cennete girecek kadar umutlu olmak var

Ne de cehenneme razı gelmek

Seni sevmek kolay lakin nefret imkansız

Seni sevmek

Kelepçili ellerle özgürlüğe kořmak gibi

Ne kelepçelere razı olmak var

Ne de gözlerinden vazgeçmek

Seni sevmek kolay lakin nefret imkansız

Seni sevmek çeliřkilere giriftar olmaktır

Ayrılığın şantacı ayaklarına gurbetteki yavuklu gözüyle bakmaktır seni

sevmek

Ve aynı o ayakları ne zaman konuşacağı belirsiz bir ayrılık mektubu gibi düşünmektir
seni sevmek

Seni sevmek sesinde huzuru bulmak

Sözlerinde giyotine mahkum olmaktır

Seni sevmekkkk

Yüreğimin yangını, gözlerimde okyanusların saklanması demek

Anlayacağın seni sevmek kolaya lakin nefret imkansız.

Seni sevmek

yüreğinden gelecek vuslatı ellerinde görebilmeyi umut etmektir

seni sevmek her daim ellerinden haber beklemektir.

Seni sevmek

Bir bebeğ i ağlatmaktan daha kolay

Senden nefret etmek en imkansızdan daha imkansızdır.

Anlayacağı seni sevmek kolay lakin nefret imkansız

Metin Kirazlı

Sessizlik

Yine gurbete çıkmış sedalarım
Tutuk nutkum
Kalemim özendi nutkuma o da tutuk
Dile gelmez yürekteki deryayı anlatmaya
Bıraksam deryayı
Irmaklarını bir bir anlatsam
Çaresiz kalır ırmaklarımın damlaları
Her damlanın önünde aynı tablo aynı bend.

Irmakla deryanın vuslatı uzak
Irmakla derya vuslatı imkansız
Derya kucaklamaz ırmaklarını
Derya kurumaya mahkum
Irmak susuzluğa
Parçalasan yüreğindeki prangaları
Irmak suda boğulur
Derya toprakta.

Metin Kirazlı

Tek Neden

Kışın ortasında yükseliyorsa yüreğimde güneş
Karanlığın göbeğinde el uzatıyorsa yaşam
Soğuk duvarlar ısınıyorsa hayalinle
Sert bir çehre bile farklı geliyorsa bana
Pusula gibi gösteriyorsa yüreğim İstanbul'u
Şaşmıyor ve sekmiyorsa geleceğe yamalı hayallerim
Ve hala bedenimde çarpıyorsa bir yürek
Bil ki hayatımda sen varsın
Tek neden bu

Metin Kirazlı

Toprak Uyanınca

Gece miydi yoksa gündüz mü?
Rüyalar uykudaydı,
birden yer
sustu.
Çığlıkla konuşmaya başladı toprak,
betonun dili çözüldü
duvarlar fısıldadı
bir daha görecek miydik tanıdığımız yüzleri?
Bir umut devrildi bir evde,
bir salıncak durdu,
bir anne
son kez "korkma" dedi çocuğuna.
Kimi dua etti bir yastığa sarılı,
kimi pencereye koştu.
Gökyüzü bile donmuştu
şarsıntının ortasında.
İstanbul sustu,
Kaldırım taşları ağladı,
Bir babanın yüreğindeki ev
bütünüyle
göğsü savruldu.
Ama sonra...
Bir el uzandı karanlık hislerin arasından.
Bir ses, "Buradayım," dedi
umut gibi,
güneş gibi,
küçük bir nefes gibi.
Ve biz yeniden başladık yaşama
bir çatlak korkunun göbeğinde umudu büyüttük,
taş üstüne taş koyduk,
bir çocuğun yüreğinde
yeni bir şehir inşa ettik.

Metin Kirazlı

Yalnızlığın Kira Sözleşmesi

Odamda sustu duvarlar,
Koltukla anlařamadım yine,
Çay beni terk etti,
Kalem, masraf çıkardı.
Bir yalnızlık vardı,
Ev sahibi gibiydi...
Her ay tam vaktinde gelir,
Kalbimden tahsil ederdi sessizliği.

Metin Kirazlı

Yalnızlık Sınıfı

Bir sabah, fabrika düdüğüyle uyanmadım,
Çünkü uykumda bile çalışıyordum.
Avuç içlerimden sızan yoksulluk,
Sokak lambası gibi titrek ve uykusuzdu.

Canım yanarken prangamdı suskunluk,
Her kelime, ağızda çürümüş bir grev gibiydi.
Özgürlük dediler,
Fakat her meydan sustuğunda
Bir devrim daha annesiz kalıyordu.

Yalnızlık sınıfındanız biz,
Ne kartvizitimiz var ne soyadımız sağlam.
Ekmek kuyruğunda büyüttük hayallerimizi,
Ve ranzalarda gömdük düşlerimizi.

Bir duvar gibi durur bazen acılar,
Ve biz her gün o duvara çarparız.
Ama bil ki kardeşim,
Çatlayan her yerinden
Bir çiçek çıkar umut gibi
Kan kırmızı,
Alın teriyle sulanmış.

Metin Kirazlı

Yarışma 13 6. Şiir

Bir gece, bir odada... 13 kişi, 13 itiraf...
Gece bir mikrofon sesiyle başladı
Hepsi teker teker başladı konuşmaya:

Birinci:
İlk aşkımdı

Bir yaz akşamı
sana, seni sevmiyorum, dedim ama içimdeki sızı,
Hiç bu kadar derin olmamıştı.

İkinci:
Ben bir devrimciydim,
Belki de bu yüzden kalbime hiç aldırmadım
Hayır, devrimi değil, ben seni sevmiştim.

Üçüncü
Beni borsaya benzetmiştin,
ama sen yatırım yapmadın.
Ve ben her düştüğümde
yeniden kalktım,
çünkü o kadar çok değerliydim ki,
bunu bile fark edemedim.

Dördüncü
Her şey çok parıltılıydı,
ama sen hep karanlıkta kaldın.
Beni aradın, ben seni bulamadım.
Ve bir gün bir başka kitaba göz attım,
senin hikayeni bulamadım.

Beşinci
Bir hız treniydim,
ama korkmuştum.
Beni bırakıp gittiğin gün,
ben seni takip bile edemedim.
Bir tren garında emekli edildim.

Altıncı:
Suskunluğum seni kırdı.
Gözlerim sana aşkı haykırdı.
Beni görmedin, belki de hiç duymadın.
Ama ben hâlâ seni gözlerimdeki seslilikte arıyorum.

Yedinci
Seninle değilim,
çünkü başarısız oldum.
Ama biliyor musun?
Bu 'performans' işini hiç sevmedim,

seninle yarışmadım,
sadece seni bekledim.

Sekizinci
Estetik bir dünyam vardı,
ama sen beni içimde görmedin.
Fotoğraflarda yüzümü gördün,
ama ellerimde kalbini bulamadın.

Dokuzuncu
Sevgililer Günü'ne hazırlandım
Ama sen yazmayı unuttun.
Bu aşkı sen öldürdün.

Onuncu
Beni bir kitap gibi okumadın,
ama sayfaları karıştırdın.
Benim karmaşıklığım seni korkuttu,
Bu yüzden aşk bizi unuttu.

On birinci
Gözlerim susmazdı,
ama sen, her zaman gözlerini kaçırdın.
Oysa biz göz göze bakarken
tüm kalbimizi söyledik.
Ve ben sessiz kaldım,
çünkü sen de öyleydin.

On ikinci
Sahneye çıkmaya cesaretim yoktu,
ama sen hep ışıldıyordun.
Ben gölgemde kaldım,
ama o ışığa tutunamadım.
Ve ben de artık unutuldum.

Ob üçüncü
Bir yaz akşamı geldim,
gökyüzü sonsuzdu.
Ama bir şey vardı;
Hiç başlamadık,
ama hep bekledim.
Şimdi bitti.

Mikrofonu aldım,
Ben de itiraf ediyorum:
Herkes bir hikâye oldu,
ama bir tek ben kaldım burada.
Yarışmada en çok ben kaybettim,
ama her kayıp yeni bir keşifti.

Herkes başını eğdi,
ama kimse dökmemişti tam içini.

Sadece bir soru kaldı:
Gerçekleri itiraf ettik mi,
yoksa sadece yalanı güzel söylemeyi denedik mi?

Metin Kirazlı

Yokluğun

Yokluğun
Yokluğun zemheriden daha soğuk
Yokluğun en ağır acıdan daha ağır
Çaresizliğe hoş geldin demek senden ayrı düşmek
Sensizlik: Elsiz, ayaksız, dilsiz kalmak
tanımı bu.
Yokluğun sancılara gebe olmak; ama o sancıları anlatamayan dilsizlik
Senden ayrı düşmek
Cehennem odunlarını yüreğime taşımak demek.
Yokluğun beynimin labirentlerindeki sancılar
Yokluğun yokluğun işte bir deliden daha deli olmak
Gök kuşağının renklerini unutmak
Tanımı bu.
Ve yoksun
Halsizim
Üşüyorum
Elsizim
Ayaksızım
Çaresizim
Dilsizim
Ve yağmurlardan sonra gök kuşağında bir siyahı seçebiliyorum

Metin Kirazlı